

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Svk/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200158
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Babiaková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:3021200158.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudkyne JUDr. Anity Filovej a sudcu Mgr. Petra Macha, PhD. v právnej veci žalobcu: L. L. L., nar. XX. G. XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX U., právne zastúpený: MÚDRY & MINÁRIKOVÁ advokátska kancelária s. r. o., Palackého 6403, 911 01 Trenčín, IČO: 52 418 219, proti žalovanému: Mesto Púchov, so sídlom Štefánikova 821/21, 020 18 Púchov, IČO: 00 317 748, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou JUDr. ANTON ŠKOLEK & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Treskoňova 816/1, 014 01 Bytča, IČO: 47 253 223, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia primátorky žalovaného č. KPRED1009/2021/2228/2021 zo dňa 5. marca 2021, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/37/2021-61 zo dňa 12. apríla 2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Žalobcovi voči žalovanému priznáva právo na náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca podal na Mestský úrad Púchov (ďalej aj ako „povinná osoba“ alebo „prvostupňový orgán“) päť žiadostí o poskytnutie informácií, ktoré boli povinnej osobe doručené dňa 10. decembra 2020 (evid. č. 12525/2020), 11. decembra 2020 (evid. č. 12526/2020), 18. decembra 2020 (evid. č. 12827/2020), 18. decembra 2020 (evid. č. 12828/2020) a 18. decembra 2020 (evid. č. 12829/2020).

2. Žiadosťou doručenou dňa 10. decembra 2020 pod evid. č. 12525/2020 žalobca žiadal:

i. Uvedzte oddelenie alebo inú organizačnú časť Mestského úradu (ďalej v texte iba Úrad), pod ktoré spadá podľa organizačnej štruktúry platnej ku dňu odoslania Žiadosti pracovná pozícia pracovníka vykonávajúceho administráciu facebookového portálu s názvom Mesto Púchov oficiálna stránka (ďalej v texte iba administrátor)

ii. Uvedzte presné označenie pracovnej pozície Administrátora (v súlade s jeho pracovnou pozíciou) - ďalej v texte iba zmluva) podľa organizačnej štruktúry platnej ku dňu odoslania Žiadosti

iii. Aký dlhý čas je Administrátor zamestnancom na meste Púchov na Úrade? Uvedzte mesiac a rok začiatku jeho pracovného pomeru; Ak bolo označenie pracovnej pozície Administrátora podľa organizačnej štruktúry Úradu platnej v čase začiatku jeho pracovného pomeru iné (ďalej v texte iba Pracovná pozícia), než je jeho aktuálna pracovná pozícia, uvedzte aj presné označenie Pôvodnej pozície

iv. Uvedzte číslo poschodia a číslo kancelárie na Úrade výkonu práce Administrátora

v. Uvedzte telefónne číslo pevnej linky v kancelárii Administrátora

vi. Ak Administrátor využíva služobný mobilný telefón financovaný (čo i len čiastočne) z prostriedkov mesta Púchov, uvedzte jeho telefónne číslo; Ak dôjde v čase do sprístupnenia tejto informácie k zmene tohto telefónneho čísla, uvedzte aj nové telefónne číslo po zmene

vii. Uvedte druh, značku, typ a výrobné číslo technických pracovných prostriedkov vo vlastníctve mesta Púchov, ktoré mu boli v súvislosti s jeho pracovným pomerom pridelené zamestnávateľom (ďalej v texte iba Technické prostriedky) a ktoré využíva na výkon administrácie facebookového portálu s názvom Mesto Púchov - oficiálna stránka; tu požadovaná informácia sa týka iba nasledovných Technických prostriedkov): osobné motorové vozidlo, počítač, mobilný telefón, kamera, fotoaparát, zvukový záznamník.

viii. Kto je najbližším nadriadeným vedúcim zamestnancom Administrátora (ďalej iba Nadriadený)? Uvedte jeho meno, priezvisko a funkciu podľa organizačnej štruktúry platnej ku dňu odoslania Žiadosti

ix. Uvedte nedostatky výkonu činnosti administrácie facebookového portálu s názvom Mesto Púchov - oficiálna stránka, ktoré Nadriadený u administrátora doteraz zistil, ako aj spôsob, ktorý tieto s Administrátorom riešil

x. Boli Administrátorovi od vzniku jeho pracovného pomeru priznané odmeny (mimo mzdy podľa Zmluvy - pre účely Žiadosti považujte za takúto odmenu i zvýšenie osobného príplatku oproti stavu na začiatku zamestnaneckého pomeru)

xi. Uvedte chronologicky od vzniku pracovného pomeru Administrátora všetky priznané mu odmeny (v tvare: mesiac+rok/výška)

3. Žiadosťou doručenu dňa 11. decembra 2020 pod evid. č. 12526/2020 žalobca žiadal:

i. Uvedte presný rozsah kontrolnej činnosti, ktorú hlavná kontrolórka mesta Púchov I.. L. B. (ďalej iba Kontrolórka) vykonávala od zvolenia do funkcie hlavného kontrolóra mesta Púchov (ďalej iba Kontroly) do dňa sprístupnenia informácie (aj neukončenej Kontroly) vrátane titulov k vykonaniu Kontrol; Kontroly uvedte podľa jednotlivých rokov a mesiacov

ii. Sprístupnite mi všetky protokoly o Kontrolách, ktoré Kontrolórka vykonala

iii. Sprístupnite mi všetky zápisnice o prerokovaní výsledkov Kontrol s osobami, ktorých sa Kontroly týkali

iv. Sprístupnite mi celú písomnú komunikáciu Kontrolórky (vrátane e-mailov), ktorú v rámci kontrol uskutočnila s inými osobami

v. Sprístupnite mi chronologicky podľa jednotlivých rokov a mesiacov výpis telefónnych čísel (volaných aj prichodích) z mobilného telefónu, ktorý má z titulu výkonu svojej funkcie svojej činnosti Kontrolórka priradený a jeho náklady sú uhrádzané z rozpočtových prostriedkov mesta Púchov (*poznámka: výpis je možné získať z karty telefónu) sprístupnite mi aj číslo tohto mobilného telefónu Kontrolórky

vi. Sprístupnite mi mesačné výkazy činnosti Kontrolórky (prislúchajúce k zúčtovaniu mesačnej odmeny) vrátane označenia vedúceho zamestnanca mesta Púchov, Mestský úrad Púchov, o potvrdení správnosti vykazovanej činnosti.

4. Žiadosťou doručenu dňa 18. decembra 2020 pod evid. č. 12527/2020 žalobca žiadal:

i. Faktúru č. 20200214 -5200047 od dodávateľa STAZU s. r. o. (vrátane dodacieho listu alebo preberacieho protokolu k predmetu jej plnenia)

ii. Objednávku č. 20200346 (v zmysle evidencie v Zápise o zaradení HM)

iii. Uvedte, ktorý vedúci pracovník pracovník u Povinnej osoby (v tvare meno, priezvisko a funkcia podľa organizačnej štruktúry) rozhodol o vystavení objednávky v zmysle bodu 2

iv. Poukazujúc na Zápis o zaradení HM mi sprístupnite informácie v ňom uvedené, avšak nevyplnené (prípadne vybielené), a to*: - (podľa prvej strany) dodané dňa, dátum zaradenia, Spôsob nadobudnutia a spôsob využitia, -(podľa druhej strany) Odpisová skupina, Dokumentáciu prevzal /Dátum, meno a priezvisko, funkcia schválil/, preberacie konanie zo dňa [Doklady odovzdal/, Za ekonomické oddelenie prevzala *Všade v tejto žiadosti, kde sa jedná o informácie o osobe, ktorá nie je vedúcim zamestnancom, uvedte presné označenie pozície takéhoto pracovníka podľa organizačnej štruktúry, názov organizačnej jednotky (oddelenia), pod ktoré táto pracovná pozícia spadá, číslo poschodia a kancelárie na mestskom úrade kde pracovník pracovnú pozíciu vykonáva. Všade kde sa jedná o pozíciu vedúceho zamestnanca s právomocou „Schválil“ uvedte jeho meno, priezvisko a názov jeho funkcie,

v.

Oboznámil L.. T. F., právnik kancelárie prednostky mestského úradu túto svoju nadriadenú T.. I. Q. s a) Písomnosťou a b) spôsobom vybavenia Žiadosti nesprístupnením informácií k jej bodu 2. v zmysle § 18 ods. 3 Zákona, pred odoslaním písomnosti? Ak áno, uvedte :a/ kedy L.. T. F. vykonal jej oboznámenie, b/ jeho spôsob, a tiež c/ či prednostka mestského úradu v Púchove T.. I. Q. tento postup schválila: d/ vydala prednostka mestského úradu v Púchove T.. I. Q., vo vzťahu k L.. T. F. tomuto príkaz alebo opatrenie, aby nesprístupnil zápisnicu o prevzatí diela (preberací protokol), výslovne uvedený ako príloha v Zápise o zaradení HM?

5. Žiadosťou doručenu dňa 18. decembra 2020 pod evid. č. 12528/2020 žalobca žiadal:

Vašou písomnosťou ev. č. 11001/2020 zo dňa 21.10.2020 k výkopovým prácam na parcelách v meste Púchov KNC XXXX/X, XXXX/X a XXX/X (v rámci realizácie grantu „Pozor! Zebra na ceste“ od poskytovateľa nadácie ČSOB - ďalej v texte iba Grant), ktoré pre mesto Púchov vykonával dodávateľ SunnyVolt, s.r.o., Streženická cesta 746/37, 020 01 Púchov, ste mi oznámili, že (bod 9.) prebieha konanie o dodatočnom povolení stavby, na ktoré (bod 7.) je príslušný stavebný úrad Dolné Kočkovce. V zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. Vás žiadam, aby ste mi elektronickým zaslaním na moju emailovú adresu L. vo forme scanu sprístupnili dodatočné stavebné povolenie stavby Grantu, vrátane doložky o jeho právoplatnosti.

6. Žiadosťou doručенou dňa 18. decembra 2020 pod evid. č. 12529/2020 žalobca žiadal:

Vašou písomnosťou ev. č. 11001/2020 zo dňa 21.10.2020 k výkopovým prácam na parcelách v meste Púchov KNC XXXX/X, XXXX/X a XXX/X (v rámci realizácie grantu „Pozor! Zebra na ceste“ od poskytovateľa nadácie ČSOB - ďalej v texte iba Grant), ste mi oznámili, že tieto práce pre mesto Púchov vykonával dodávateľ SunnyVolt, s.r.o., Streženická cesta 746/37, 020 01 Púchov. Žiadateľ žiada o elektronické zaslanie na jeho emailovú adresu vo forme scanu: 1. záverečnú správu o plnení projektu Grantu vrátane vyúčtovania a všetkých ďalších príloh (ďalej iba Správa), ktoré ste zaslali poskytovateľovi na základe zmluvy o poskytnutí grantu (ďalej iba Zmluva), vrátane doložky o elektronickom odoslaní; ak boli tieto písomnosti odovzdané na poštovú prepravu, uveďte aj dátum odovzdania a sídlo pošty, kde k tomu došlo, a to vrátane príloženého scanu z evidencie Vašej poštovej knihy.

7. Prvostupňový orgán rozhodnutím ev. č. 3/2021 zo dňa 4. januára 2021 rozhodol podľa § 18 ods. 2 a § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „Infozákon“) v spojení s § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Správny poriadok“) tak, že jedným rozhodnutím všetkým vyššie uvedeným žiadosťom nevyhovela a žalobcom požadované informácie neboli sprístupnené v celom rozsahu.

8. Uviedol, že žalobca mu v krátkom časovom období od 10. decembra 2020 do 18. decembra 2020 doručil päť podaní obsahujúcich viacero požiadaviek na sprístupnenie informácií. Prvostupňový orgán pristúpil k vydaniu jediného rozhodnutia o všetkých žiadosťach žalobcu, pričom malo ísť o postup, ktorý výrazným spôsobom prispeje k včasnosti a bezprietahovosti konania, k hospodárnosti konania a napokon smeruje k čo najmenšiemu zaťažovaniu účastníka konania. Týmto postupom nebude účastník konania žiadnym spôsobom dotknutý na svojich právach, keďže o každej jeho žiadosti je vydané formálne rozhodnutie.

9. V súvislosti s požadovanými informáciami prvostupňový orgán konštatoval, že z hľadiska zvoleného spôsobu akým žalobca požadoval predmetné informácie, išlo o šikanóznny výkon práva a to vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu. Žalobca podal v priebehu posledných 12 mesiacov 27 žiadosťí o sprístupnenie informácií. Za mesiac október 2020 podal 4 žiadosťí, za december 2020 podal žiadateľ 7 žiadosťí o sprístupnenie informácií, pričom 18. decembra 2020 podal tri žiadosťí o sprístupnenie informácií týkajúce sa rovnakej oblasti - realizácia programu „Pozor Zebra na ceste“, ktorá sa týka jedného oddelenia. Väčšine žiadosťí povinná osoba vyhovela a informácie sprístupnila alebo vydala rozhodnutie, ktorým čiastočne nevyhovela zo zákonných dôvodov. Každá žiadosť žiadateľa je spravidla súborom viacerých oddelených informácií, ktoré je potrebné zhromaždiť, ošetriť o informácie, ktoré sa nesprístupňujú v zmysle § 8 až 12 Infozákona. Podľa názoru prvostupňového orgánu žalobca svojím konaním, inak právne dovoleným, sleduje vyvolanie formálneho procesu podľa Infozákona a tým zaťaženie prvostupňového orgánu. Ďalšou realizáciou práva na informácie čiže neustálym častým podávaním žiadosťí by žalobca reálne zasiahol do riadneho chodu prvostupňového orgánu. Frekvencia podávania žiadosťí a ich počet vysoko prevyšuje správanie akéhokoľvek iného žiadateľa o sprístupnenie informácií nielen v danom období ale aj počas celého kalendárneho roka. Už samotné množstvo, aj keď z kvantitatívneho hľadiska nie rozsiahlych žiadosťí, je spôsobilé zasiahnuť neprimeraným spôsobom do chodu prvostupňového orgánu.

10. Na základe žalobcom podaného odvolania voči prvostupňovému rozhodnutiu žalovaný ako odvolací orgán rozhodnutím č. KPRED1009/2021/2228/2021 zo dňa 5. marca 2021 odvolanie žalobcu zamietol. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí v plnom rozsahu stotožnil s postupom a odôvodnením prvostupňového rozhodnutia a v plnom rozsahu naň odkázal. Zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sž/4/2014 zo dňa 12. marca 2014, na základe ktorého bolo priznané povinným osobám v zmysle Infozákona právo na ochranu pred šikanóznym výkonom práva na prístup k informáciám. Pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré sa žiadateľ domáha sprístupnenia informácií, žalovaný poukázal na skutočnosť, že Infozákon neukladá ako zákonnú náležitosť žiadosti o sprístupnenie informácií dôvod, pre ktorý sa žiadateľ domáha sprístupnenia informácií, preto ani žalovaný ako odvolací orgán neposudzuje žalobcom prezentované dôvody, pre ktoré sa domáha sprístupnenia informácií.

II. Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

11. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca správnu žalobu na Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „správny súd“) a žiadal, aby správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne, aby súd uložil žalovanému povinnosť sprístupniť žalobcom požadované informácie v zmysle § 193 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“).

12. Žalobca v žalobe namietal, že :

- dňa 15. januára 2021 bola na e-mailovú adresu žalobcu doručená odpoveď prednostky prvostupňového orgánu KPRED1258/2020/346/2021, ktorou sprístupnila informáciu na základe žiadosti zo dňa 18. decembra 2020 (evid. č. 12827/2020) v rámci autoremedúry. Nakladanie s jednou písomnosťou najskôr ako súčasťou šikany a vzápätí ako s oprávneným podkladom pre poskytnutie informácie preukazuje podľa žalobcu selektívny prístup k jeho žiadostiam.

- požadované údaje sú jednoduché a prvostupňový orgán ich má k dispozícii

- hoci si prvostupňový orgán predĺžil lehotu na vybavenie jeho žiadostí zo dňa 11. decembra 2020 (evid. č. 12526/2020) a 10. decembra 2020 (evid. č. 12525/2020), ktoré mali uplynúť až dňa 7. januára 2021 a dňa 8. januára 2021, vydal rozhodnutie dňa 4. januára 2021, keď mu ešte zostávali 3 pracovné dni, teda takmer polovica z predĺzenej lehoty do jej uplynutia, čo mohol a mal efektívne využiť na sprístupnenie informácií

- nechýbala vážnosť žalobcovej vôle získať informácie (ako to má na zreteli aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SŽi 4/2014) a úkony žalobcu sledovali legitímny cieľ spoznať dôvody a okolnosti zistených nezákonných konaní, keď sa konania jednotlivito i priamo dotýkali žalobcu a robil tak rovnako za účelom realizácie verejnej kontroly, čo taktiež riadne zdôvodnil v podanom odvolaní

- spojiť viaceré jednotlivé konania nie je možné, pretože Správny poriadok na to nedáva žiadne zmocnenie, keď k spojeniu došlo bez vydania príslušných jednotlivých rozhodnutí, kde by mal žalobca možnosť podať voči jednotlivým rozhodnutiam opravný prostriedok

- konanie o odvolaní nevykonal žalovaný ako odvolací orgán, ale prvostupňový orgán, o čom svedčí spisová značka napadnutého rozhodnutia „KPRED“, čo znamená kancelária prednostky

- pre účely napadnutého rozhodnutia žalovaný nevykonal dôkazy, ktoré boli označené v odvolaní

- žalovaný nereagoval na jeho odvolanie a preto neodôvodnením svojho právneho záveru spôsobil nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

13. Správny súd rozsudkom č.k. 11S/37/2021-61 zo dňa 12. apríla 2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14. Správny súd k námietke žalobcu o nezákonnom spojení jeho žiadostí uviedol, že Infozákon, a ani Správny poriadok, ktorý sa subsidiárne aplikuje na konanie o sprístupnenie informácií, neuvádza v žiadnom ustanovení možnosť povinnej osoby spojiť viaceré konania o sprístupnenie informácií do jedného konania. Poukázal na to, že z ústavného princípu legality štátnej moci uvedeného v čl. 2 ods. 1 Ústavy SR vyplýva, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Konštatoval, že konaním žalovaného, resp. prvostupňového orgánu boli porušené procesné práva žalobcu (ako napríklad podanie odvolania voči jednotlivým rozhodnutiam o nesprístupnení informácií, ktoré neboli jednotlivito vydané), a to podstatným spôsobom, pričom toto konanie bolo takej intenzity, že možno konštatovať nezákonnosť napadnutého ako aj prvostupňového rozhodnutia.

15. Správny súd tiež konštatoval, že sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal s podstatnými odvolacími námietkami žalobcu. Rozhodnutie preto považoval za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

16. K vytýkanému zneužitiu práva správny súd dospel k záveru, že ani prvostupňový orgán a ani žalovaný ako odvolací orgán sa vo svojich rozhodnutiach vôbec nezaoberali obsahom žiadostí žalobcu a náročnosťou ich vybavenia, ale výlučne skutočnosťou, že žalobca podal v krátkom období celkovo 5 žiadostí. Žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán vychádzali zo záverov rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SŽi/4/2014 zo dňa 12.marca 2014, avšak v tomto konaní z predloženého spisu nie je možné zistiť, že by cieľom žalobcu bolo ochromiť činnosť prvostupňového správneho orgánu ako povinnej osoby. Hoci Infozákon neukladá žalobcovi preukázať právny alebo iný dôvod alebo záujem, pre ktorý informáciu požaduje, zo žiadosti žalobcu je úplne zrejmý dôvod, pre ktorý sa poskytnutie informácií dožaduje. Vyhodnotil, že v prejednávanej veci nejde o nezmyselné žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií, v ktorých by kvalita ustupovala kvantite a ktorých vybavenie by v neprimeranej miere zaťažilo zamestnanca povinnej osoby. Šlo o jednoducho zistiteľné a formulovateľné informácie. S poukazom na formuláciu otázok o požadovaných informáciách, na počet podaných žiadostí a na počet dní, počas ktorých boli žiadosti žalobcu podané, nie je možné podľa správneho súdu vyhodnotiť konanie žalobcu

ako obštrukčnú metódu s cieľom zahliť a zamestnať povinnú osobu. V tejto súvislosti citoval rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1Sžik/1/2021 zo dňa 24. februára 2022.

III. Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

17. Proti napadnutému rozsudku správneho súdu podal žalovaný - sťažovateľ kasačnú sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Žiadal zrušiť napadnutý rozsudok správneho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

18. Sťažovateľ namietal, že správny súd nepostupoval v zmysle ustálenej judikatúry ako aj väčšinového názorového prúdu právnej teórie zastúpeného uznávanými a rešpektovanými právnickými autoritami. Bol toho názoru, že konanie žalobcu je nutné považovať za tzv. informačný filibustering, t.j. obštrukčné správanie žiadateľa s cieľom zahliť a paralyzovať chod orgánu verejnej správy. Správne mu súdu vyčítal, že sa zaoberal len konkrétnou žiadosťou žalobcu, ktorá je predmetom tohto sporu, pričom podľa sťažovateľa je žiadosť žalobcu potrebné posudzovať v kontexte s ďalšími podanými žiadosťami žalobcu v krátkom časovom období a porovnať ich so štandardným správaním žiadateľov za dlhšie obdobie. Informačným filibusteringom podľa jeho názoru môže byť nielen podanie žiadosti o veľký počet informácií, ale aj podanie veľkého počtu žiadostí o malý počet informácií, prípadne ich kombinácia (odkázal na autorov JUDr. R. Dobrovodského, LL.M a Prof. JUDr. S. Košičiarovú).

19. Doplnil, že žalobca podal v priebehu posledných 12 mesiacov 27 žiadostí o sprístupnenie informácií. Za mesiac október 2020 podal 4 žiadosti, za december 2020 podal žiadateľ 7 žiadostí o sprístupnenie informácií. Do marca 2021 podal žalobca ďalších 7 žiadostí o sprístupnenie informácií. Obdobnú skúsenosť má sťažovateľ aj z roku 2019, kedy žalobca v priebehu jedného mesiaca podal 12 žiadostí o sprístupnenie informácií a následne 8 správnych žalôb na príslušný súd.

20. Uzavrel, že pokiaľ by sa mala povinná osoba dôsledne a individuálne a detailne zaoberať každou jednotlivou žiadosťou o sprístupnenie informácií, za situácie v krátkom časovom slede podaných viacerých žiadostí, v ktorých sa požaduje sprístupnenie viacerých informácií naraz, tak práve takýmto postupom by šikanózný žiadateľ dosiahol svoj cieľ ochromiť činnosť povinnej osoby. Preto povinná osoba zvolila konkrétny postup majúci za to, že za danej situácie prevažuje právo iných občanov na riadnom chode samosprávy nad komplexom žiadostí jedného občana. I keď sa niektoré žiadosti podané žalobcom môžu jednotlivito javiť ako zmysluplné a oprávnené, pri ich preskúmaní vo vzájomnej súvislosti, množstva žiadostí, rozsahu žiadaných informácií a ich charakteru, sťažovateľ konštatoval, že ide o typický príklad informačného filibusteringu.

21. Samotný obsah jednotlivých žiadostí žiadateľa, ich značný rozsah a tiež forma sprístupnenia vyžadujúca si osobitnú formu spracovania a technické prostriedky na jej splnenie a najmä v ich sumári, vo väzbe na zákonnú lehotu, v ktorej by mali byť žiadosti o poskytnutie informácií vybavené, podľa sťažovateľa indikuje úmysel žalobcu, a to neprimerané zaťaženie, ochromenie až paralyzovanie činnosti osôb zodpovedných za spracovanie žiadostí o poskytnutie informácií a v konečnom dôsledku prinajmenšom jedného z oddelení mestského úradu pri zabezpečovaní jeho hlavnej činnosti, t. j. riadneho výkonu samosprávy. Sťažovateľ záver o úmysle žalobcu zahliť povinnú osobu podporil aj poukazom na ustálený vzorec správania žiadateľa, ktorý svoje žiadosti väčšinou podáva osobne, krátko pred koncom úradných hodín, čo skraca lehotou na vybavenie žiadosti.

22. Žalobca sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnil so závermi správneho súdu a tieto považoval za správne a vyčerpávajúco odôvodnené. Sťažovateľ sa podľa neho vôbec nezaoberal obsahom žiadostí žalobcu a namietal, že mu procesným postupom žalovaného bolo odobraté zákonné právo na podanie opravných prostriedkov v jednotlivých veciach. Poukázal na rozsudky Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach žalobcu a sťažovateľa.

23. Po predložení veci kasačnému súdu bola vec sp. zn. 4 Svk 44/2022 pridelená do senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Podľa § 27a písm. A štvrtej časti rozvrhu práce v znení účinnom od 1. júna 2023 bola predmetná vec prerozdelená do senátu 8S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v zložení JUDr. Anita Filová, Mgr. Kristína Babiaková a JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD. Podpredseda Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky uznesením sp. zn. KPP 45/2023 zo dňa 21. augusta 2023, na základe oznámenia sudcu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD., tohto podľa § 87 ods. 1 a 2 SSP vylúčil z prejednávania a rozhodovania veci. Ďalším (zastupujúcim) členom senátu sa tak v súlade s prílohou č. 1 rozvrhu práce v znení účinnom od 1. júla 2023 stal sudca Mgr. Peter Mach, PhD.

IV. Posúdenie kasačného súdu

24. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k názoru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

25. Akokoľvek správny súd v napadnutom rozsudku vyslovil viacero dôvodov nezákonnosti rozhodnutia žalovaného (nemožnosť spojenia vecí, nedostatočné odôvodnenie), žalovaný ako sťažovateľ v kasačnej sťažnosti rozporoval len právne závery správneho súdu o tom, že žalobca pri podávaní posudzovaných žiadostí o informácie nezneužil svoje právo na prístup k informáciám. Kasačný súd, viazaný sťažnosťnými dôvodmi (§ 453 ods. 2 SSP), sa z toho dôvodu vysporiadal iba s týmto jeho sťažnosťným bodom.

26. S otázkou zneužitia práva na informácie sa kasačný súd už opakovane zaoberal v súvislosti so žiadosťami žalobcu a rozhodnutiami sťažovateľa. V rozhodnutí sp. zn. 6Sžik/2/2021 zo dňa 24. februára 2022 (15/2022 ZNSS) pritom nastavil východiská, ktoré je pre vyslovenie záveru o zneužití práva na informácie potrebné zohľadniť.

27. Inštitút zneužitia práva na informácie nie je legislatívne upravený ani v Infozákone ani v inom právnom predpise. Je však odvoditeľný z ústavných princípov Slovenskej republiky (článok 1 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého SR je demokratický a právny štát a článok 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorého výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou) a potvrdený rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Inštitút zneužitia práva je preto uplatniteľný pri výklade a aplikácii Infozákona aj bez výslovnej zákonnej úpravy.

28. Zneužitie práva (abusus iuris) býva vo všeobecnosti definované ako konanie zdanlivo dovolené, ktorým má byť dosiahnutý výsledok nedovolený, pričom osobitným druhom zneužitia práva je šikanózný výkon práva, spočívajúci vo výkone práva so zámerom spôsobiť inému nepríjemnú ujmu (uznesenie Ústavného súdu ČR, IV. ÚS 4257/16 zo dňa 05.12.2017). V oblasti slobody informácií je šikanózný výkon práva v podstate jedinou možnou formou zneužitia práva. Jedným z právnych následkov zneužitia práva je nepriznanie právnej ochrany zneužívanému právu (Vozár, I.: Analýza vybraných aspektov fungovania a výkonu štátnej správy starostlivosti o životné prostredie, 2. časť Košičiarová, S., Wilfling, P.: Princíp zákazu zneužitia práva a jeho uplatnenie pri aplikácii zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a zákona o slobodnom prístupe k informáciám, Via Iuris, 2020, s. 105).

29. V kontexte ústavou garantovaného práva na informácie má byť tento inštitút využitý len výnimočne, ak je nad všetku pochybnosť jasné, že žiadateľ svoje právo zneužíva (Lubovský, Z.: Zneužití práva na informácie, Správni právo, číslo 6/2019, s. 328 - 341), teda aplikácia zneužitia práva má byť riešením ultima ratio, t. j. poslednou a krajnou možnosťou. Uvedený záver koreluje aj so zásadou, že akékoľvek obmedzenia ústavných práv, vrátane slobody informácií, treba vykladať reštriktívne.

30. Zneužitie práva sa vymedzuje pomocou objektívnych kritérií (hodnotenie zmyslu a účelu právnej úpravy) a subjektívnych kritérií (hodnotenie motivácie žiadateľa), pričom oba prvky musia byť splnené súčasne (Lubovský, Z.: Zneužití práva na informácie, Správni právo, číslo 6/2019, s. 328 - 341).

31. Zneužitie práva uznal aj Najvyšší súd SR ako zásadu aplikácie Infozákona a tiež ako validný dôvod pre odmietnutie sprístupnenia informácie povinnou osobou, a to predovšetkým v rozsudku sp. zn. 3Sž/4/2014 zo dňa 12.03.2014. Na tento rozsudok sa odvolával tak žalovaný (ktorý si osvojil koncept zneužitia práva ako dôvod pre odmietnutie sprístupnenia informácií žalobcovi) ako aj žalobca (ktorý poukazoval na skutkové odlišnosti tohto rozsudku s jeho prípadom). Ústavný súd SR tiež vyslovil, že každé základné právo a sloboda sa ústavou priznáva len v rozsahu účelu daného práva alebo slobody (II. ÚS 81/99).

32. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sž/4/2014 zo dňa 12.03.2014: „Zneužitie práva v oblasti práva na informácie je v zásade individuálnou situáciou, kedy v rámci správnej úvahy a v rámci úvahy súdu existuje dostatočný počet indícií, že cieľom žiadosti o informácie nie je reálny záujem získať informáciu. Existenciu tohto reálneho záujmu, ktorý súvisí s vážnosťou prejavenej vôle žiadateľa je nevyhnutné odlišovať od formalizovaného právneho záujmu na poskytnutí informácie, ktorý žiadateľ nemusí preukazovať.“

33. Najvyšší súd SR vymenoval aj typické znaky zneužitia práva: „Typickým znakom zneužitia práva na informácie je skutočnosť, že žiadateľ o poskytnutie informácie žiada „všetko“, pričom v žiadosti ustupuje kvalita informácie nad rozsahom. Zneužívaná je skutočnosť, že výkon práva na informácie nepodlieha poplatkovej povinnosti. Skutočnosť, že informácie nepodliehajú poplatkovej povinnosti však znamená, že právo musí byť vykonávané primeraným spôsobom. Ďalším typickým znakom je, že sú žiadané prevádzkové informácie organizácie, ktoré vyžadujú aktívnu činnosť organizácie pri ich vyhľadávaní a ktoré v zásade nemajú priamu súvislosť s vymedzeným úsekom štátnej správy, na ktorom povinná osoba pôsobí. Žiadané sú informácie, ktorých vyhľadanie a poskytnutie dokáže zahltiť a nadmerne zamestnať orgán verejnej správy práve činnosťou, ktorá u zamestnancov je spôsobilá vyvolať pocit, že nejde o racionálnu činnosť, ale napriek tomu ju musia splniť.“

34. Vychádzajúc z vyššie uvedeného kasačný súd konštatuje, že povinná osoba odmietajúca prístup k informáciám z dôvodu zneužitia práva je povinná preukázať, že žiadateľ nemal skutočnú vôľu,

motív či zámer na sprístupnení informácií, t. j. na naplnení skutočného legitímneho zmyslu a účelu Infozákona, ale na spôsobení ujmy povinnej osoby (sťaženie či ochromenie jej chodu). Úmysel zneužiť právo na prístup k informáciám musí byť zjavný a správnymi orgánmi preukázaný nad všetku rozumnú pochybnosť, pretože odmietnutie informácie s poukazom na zneužitie práva je potrebné chápať ako riešenie ultima ratio a ako reštriktívne konštruovanú výnimku z ústavou garantovaného práva na prístup k informáciám. Veľký počet podaných žiadostí na vyvodenie záveru o zneužití práva v zmysle judikatúry nepostačuje (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžik/3/2019 zo dňa 28.04.2020). Podľa názoru kasačného súdu je potrebné prihliadať aj na ďalšie okolnosti podania žiadostí, najmä na obsah a kvalitu požadovaných informácií, spôsob formulácie a stupeň konkrétnosti požadovaných informácií, úroveň obťažnosti ich sprístupnenia vo väzbe na zákonné lehoty na ich vybavenie či zmysel a hodnotu požadovaných informácií pre žiadateľa a výkon spoločenskej kontroly, ako aj vzťah informácií k výkonu verejnej moci. Na konštatáciu zneužitia práva musí byť prítomný dostatočný počet indícií či dôkazov, pričom samotný počet podaných infožiadostí nesmie viesť a priori ku konštatácii zneužitia práva. Rozhodnutie povinnej osoby o odmietnutí informácií z dôvodu zneužitia práva musí byť s poukazom na uvedené indície a dôkazy dôkladne odôvodnené.

35. Kasačný súd sa tiež zaoberal medzi stranami spornou otázkou, či správne orgány mali posudzovať infožiadosť, ktorá je predmetom tohto konania, individuálne, alebo v kontexte s ostatnými žiadosťami, ktoré žalobca podal v bezprostredne súvisiacom časovom období. Podľa právnej teórie k zneužitiu práva môže dôjsť podaním jednej nezmyselnej žiadosti ale aj podaním veľkého množstva žiadostí. Rozhodujúce pre kvalifikáciu podania infožiadosti ako zneužívajúceho je aj početnosť, sériovosť a stereotypnosť žiadostí spojená s opakovaním obdobných či identických argumentov (Lubovský, Z.: Zneužití práva na informácie, Správni právo, číslo 6/2019, s. 328 - 341). Podľa názoru žalovaného sa žalobca dopustil práve podania veľkého množstva žiadostí v krátkom časovom období (informačný filibustering).

36. Aby bolo možné náležite posúdiť, či konanie žalobcu vykazuje znaky zneužitia práva na prístup k informáciám, je podľa kasačného súdu nevyhnutné prihliadnuť nielen na kvalitu a rozsah individuálnej žiadosti žalobcu, ale aj na kvalitu, rozsah a čas podania ostatných žiadostí v danom časovom slede, keďže až podanie veľkého počtu infožiadostí s istým obsahom môže indikovať či demonštrovať vôľu žiadateľa ochromiť činnosť povinnej osoby a preukázať iný účel sprístupňovania informácií než účel sledovaný Infozákomom. Len posúdením tak individuálnej žiadosti ako aj komplexu žiadostí môže povinná osoba riadne zhodnotiť naplnenie objektívnej stránky zneužitia práva (konanie žiadateľa v rozpore s účelom Infozákona) a subjektívnej stránky zneužitia práva (vôľa žiadateľa konať v rozpore s účelom Infozákona a spôsobiť ujmu povinnej osobe). Podľa kasačného súdu tak povinná osoba má skúmať nielen kvalitu a kvantitu posudzovanej individuálnej žiadosti samostatne, ale aj komplexu žiadostí časovo súvisiacich s posudzovanou žiadosťou.

37. V záujme zhrnutia už vyslovených názorov kasačný súd uvádza, že povinná osoba na to, aby mohla vysloviť záver o zneužití práva na prístup k informáciám zo strany žiadateľa, je povinná dôkladne odôvodniť súčasné (kumulatívne) splnenie týchto podmienok:

- ten istý žiadateľ žiada nezvyčajne (neúmerne) veľké množstvo informácií (či už v jednej alebo vo viacerých žiadosťach),
- zo strany žiadateľa ide o preukázateľne úmyselné konanie, ktoré nenapĺňa účel Infozákona, teda jeho cieľom nie je získať informácie, ale cieľom je spôsobenie ujmy povinnej osoby vo forme ochromenia jej chodu či zahltenia,
- sprístupnenie požadovaných informácií má preukázateľne za následok sťaženie výkonu verejnej správy povinnou osobou.

Uvedené podmienky musí správny orgán vždy posudzovať s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu a ich zohľadnenie odôvodniť.

38. Aplikujúc tieto východiská na posudzovaný prípad, kasačný súd ako primárne východisko komunikuje, že len skutočnosť, že žalobca podal v období od 10. decembra 2020 do 18. decembra 2020 päť žiadostí o informácie, táto sama o sebe nemôže byť dôvodom na vyslovenie záveru o zneužití práva z jeho strany. Uvedená skutočnosť síce môže takýto záver indikovať, ale sama o sebe na konštatáciu zneužitia práva nestačí (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžik/3/2019 zo dňa 28.04.2020).

39. Ak prvostupňový orgán ako aj žalovaný tvrdia, že žalobca podal v priebehu posledných 12 mesiacov 27 žiadostí o sprístupnenie informácií, pričom za mesiac október 2020 to boli 4 žiadosti a za december 2020 to bolo 7 žiadostí, aj takáto izolovaná informácia o počte žiadostí, hoci aj mnohých, nemôže byť sama o sebe dôvodom na záver o zneužití práva. Ako už bolo uvedené vyššie, povinnosťou správnych orgánov bolo, okrem množstva, zohľadniť ďalšie podmienky pre vyslovenie záveru o zneužití práva, napr. obsah a kvalitu požadovaných informácií, spôsob formulácie, stupeň konkrétnosti požadovaných

informácií, úroveň obtiažnosti ich sprístupnenia, úmysel žiadateľa a následok vo forme sťaženia výkonu verejnej správy. Žalovaný ako ani prvostupňový orgán však v rozhodnutiach žiadne takéto ďalšie okolnosti ani tu posudzovaných žiadostí, ako ani iných podaných v priebehu posledného roka, neuvádzajú. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti síce poukazuje na veľký počet podaných žiadostí žalobcu a odkazuje na ich obsah a rozsah, ale to všetko bez bližšieho odôvodnenia a konkrétneho opísania obsahu jednotlivých žiadostí. Bez bližšieho zdôvodnenia a zohľadnenia jednotlivých žiadostí robí aj záver o úmysle žalobcu ochromiť až paralyzovať povinnú osobu.

40. Po oboznámení sa s administratívnym spisom kasačný súd konštatuje, že piatimi posudzovanými žiadosťami žalobca žiadal pomerne špecifické informácie, ktoré nemali charakter prevádzkových informácií, ale súviseli s výkonom verejnej správy a plnením úloh a zodpovednosťou jednotlivých zamestnancov (informácie o administrátorovi facebookovej stránky mesta, o kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky, o konkrétnej objednávke mesta, o konkrétnom grante mesta). Nejde o typ žiadostí, kde by kvalita ustupovala kvantite, čo Najvyšší súd SR považuje za znak zneužívajúcej žiadosti podľa rozsudku sp. zn. 3SŽi/4/2014 zo dňa 12. marca 2014. Správne orgány v súvislosti s nimi nepreukázali, že žalobca nemal vážnu vôľu a reálny záujem na získaní požadovaných informácií, resp. nepreukázali, že by žalobcove infožiadosti nemohli mať skutočnú informačnú hodnotu a reálny význam pre efektívny výkon verejnej kontroly žalobcom. Navyše žalobca v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu vysvetlil, na aký účel informácie od povinnej osoby požadoval (výkon verejnej kontroly v nadväznosti na požadované informácie), pričom žalovaný sa v rozhodnutí s týmito argumentami nijak nevysporiadal a nijakými konkrétnymi tvrdeniami či dôkazmi nevyvrátil legitímnosť úmyslu žalobcových infožiadostí. Sťažovateľ a ani povinná osoba tiež nič bližšie neuviedli k obsahu a rozsahu iných žiadostí podaných za posledný rok žalobcom, na ktoré opakovane poukazovali, preto tieto nemohol kasačný súd zohľadniť pri posudzovaní splnenia podmienok pre vyslovenie záveru o zneužití práva žalobcom z hľadiska ich obsahu, a teda ani úmyslu žalobcu ochromiť chod povinnej osoby.

41. Kasačný súd tiež konštatuje, že obsah piatich posudzovaných infožiadostí je konkrétny, keď žalobca svoje otázky špecifikoval relatívne presne. Podľa kasačného súdu by malo byť možné na ne jednoducho odpovedať, či sprístupniť existujúce dokumenty. Tým je preto vážne spochybnený argument sťažovateľa, že dochádza/by mohlo dôjsť k ochromeniu povinnej osoby. Tvrdenie povinnej osoby o úmysle ju zaťažiť, je preto hypotetické a nekonkrétne, pričom povinná osoba sa ani len nepokúsila žiadnej zo žiadostí vyhovieť, a to ani len čiastočným sprístupnením niektorých informácií. Záver o neúmernom zaťažení povinnej osoby tiež oslabuje skutočnosť, že ak by povinná osoba žiadosti nespojila, mohla si predĺžiť aj lehotu na vybavenie žiadostí zo dňa 18. decembra 2020, či žiadostí z 10. a 11. decembra 2020, pri ktorých lehotu na vybavenie si predĺžila, mohla vybaviť neskôr ako 4. januára 2021, kedy vydala rozhodnutie. Tiež skutočnosť, že v rámci autoremedúry povinná osoba sprístupnila informácie žiadané v rámci žiadosti evid. č. 12827/2020, vyvracia záver o zneužití práva zo strany žalobcu.

42. Vzhľadom na to, že sťažovateľ opakovane poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SŽi/4/2014, k tomu kasačný súd uvádza, že skutkové okolnosti prípadu, ktoré boli dané v tejto veci, sú značne odlišné od tu posudzovaného prípadu. V tejto veci podal žiadateľ 58 rôznych zväčša vôbec nesúvisiacich otázok odlišného, rozsiahleho a najmä prevádzkového charakteru. V prejednávanej príhode bola kvantita a kvalita požadovaných informácií špecifikovaná, nemala prevádzkový charakter, ale smerovala k zisteniu skutočností súvisiacich s výkonom verejnej moci a vybavenie infožiadostí by si podľa kasačného súdu nevyžadovalo toľko úsilia, ako by tomu bolo vo veci sp. zn. 3SŽi/4/2014.

43. Kasačný súd na tomto mieste ešte dopĺňa, že záver o tom, že zo strany žalobcu nedošlo k zneužitiu práva, neznamená, že sťažovateľ je bez ďalšieho povinný sprístupniť všetky informácie požadované žalobcom. V ďalšom konaní žalovaný riadne posúdi jednotlivé žiadosti žalobcu a buď požadované informácie sprístupní, alebo vydá (aj len o časti) rozhodnutie o nesprístupnení informácií v súlade s § 8 - 13 Infozákona.

V. Záver

44. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že v prejednávanej veci nemohol prisvedčiť dôvodom, ktoré uviedol v kasačnej sťažnosti žalovaný, keďže konanie žalobcu nevyhodnotil ako zneužitie práva na prístup k informáciám. Podľa kasačného súdu nemôže povinná osoba dôjsť k záveru o informačnom filibusteringu iba na základe väčšieho množstva požadovaných informácií, ale súčasne musí riadne odôvodniť aj existenciu úmyslu žiadateľa spôsobiť ujmu povinnej osoby vo forme ochromenia jej chodu, a zároveň že reálne takýto následok aj nastal. Žalovaný sa v prejednávanej veci uspokojil s odôvodnením splnenia len jednej zo základných podmienok pre aplikáciu princípu zákazu zneužitia práva, a to väčšieho množstva požadovaných informácií, pričom vôbec nevyhodnotil, nezohľadnil a neodôvodnil aj splnenie dvoch ďalších, rovnako dôležitých podmienok pre aplikáciu tohto inštitútu. Navyše, kasačný súd je toho názoru, že v prejednávanej veci žalobca presvedčivo odôvodnil, že

nemal úmysel na ochromení chodu povinnej osoby a požadované informácie neboli takého charakteru, že by naozaj mohli takýto následok u povinnej osoby vyvolať. Kasačný súd preto nevidel dôvod na to, aby sa odchýlil od právnych záverov správneho súdu a kasačnú sťažnosť z toho dôvodu v súlade s § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

45. O náhrade trov kasačného konania Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, § 175 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný v kasačnom konaní úspech nemal, preto mu právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania, pričom o výške náhrady trov rozhodne, po právoplatnosti rozsudku, krajský súd samostatným uznesením.

46. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Povinná osoba na to, aby mohla vysloviť záver o zneužití práva na prístup k informáciám zo strany žiadateľa, je povinná dôkladne odôvodniť súčasné (kumulatívne) splnenie týchto podmienok:

- ten istý žiadateľ žiada nezvyčajne (neúmerne) veľké množstvo informácií (či už v jednej alebo vo viacerých žiadostiach),
- zo strany žiadateľa ide o preukázateľne úmyselné konanie, ktoré nenapĺňa účel Infozákona, teda jeho cieľom nie je získať informácie, ale cieľom je spôsobenie ujmy povinnej osoby vo forme ochromenia jej chodu či zahltenia,
- sprístupnenie požadovaných informácií má preukázateľne za následok sťaženie výkonu verejnej správy povinnou osobou.

Uvedené podmienky musí správny orgán vždy posudzovať s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu a ich zohľadnenie odôvodniť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.